

Sygn. akt III RC 188/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant st. sekr. sądowy Iwona Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 r. w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko A. S.

o podwyższenie alimentów

postanawia

I. umorzyć postępowanie,

II. nie obciążać pozwanego kosztami postępowania.

Sygn. akt III RC 188/17

UZASADNIENIE

B. S. działając w imieniu swojej małoletniej córki N. S. domagała się podwyższenia alimentów od pozwanego A. S. zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 11 lutego 2014 roku w sprawie III RC 325/13 z kwoty 450 zł do kwoty po 1500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że od czasu ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów potrzeby małoletniej znacznie wzrosły. Obecnie małoletnia uczęszcza do przedszkola niepublicznego i wymaga leczenia w związku ze stwierdzoną chorobą genetyczną oraz rehabilitacji, gdyż ze względu na słabe napięcie mięśniowe nie chodzi samodzielnie. Ponadto wymaga noszenia okularów korekcyjnych. Matka małoletniej, która przebywa na zasiłku opiekuńczym nie jest w stanie pokryć wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem i leczeniem małoletniej a kwota otrzymywanych alimentów jest niewystarczająca.

W odpowiedzi na pozew pozwany A. S. podał, że obecnie osiąga wynagrodzenie w wysokości około 1 450 zł miesięcznie. Mieszka i pracuje w W., gdzie są wysokie koszty utrzymania i podwyższenie alimentów do kwoty objętej żądaniem pozwu spowoduje, że pozostanie bez środków do życia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Małoletnia N. S., ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku (...).

Obowiązek alimentacyjny pozwanego względem małoletniej został ustalony na podstawie ugody sądowej z dnia 11 lutego 2014 roku zawartej przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w sprawie III RC 325/13. Na mocy tej ugody pozwany zobowiązał się łożyć na rzecz małoletniej kwoty po 450 zł miesięcznie.

(okoliczności bezsporne)

Małoletnia jest dzieckiem niepełnosprawnym. Urodziła się z chorobą genetyczną. Ze względu na słabe napięcie mięśniowe nie chodzi samodzielnie i wymaga rehabilitacji ruchowej. Ma też problemy z mową i wymaga noszenia okularów korekcyjnych. Uczęszcza na turnusy rehabilitacyjne. Obecnie chodzi do przedszkola (vide: pozew k. 2).

Matka małoletniej utrzymuje się ze świadczeń z pomocy społecznej w tym zasiłku rodzinnego na małoletnią w łącznej wysokości około 2 868 zł miesięcznie (vide: zaświadczenie k. 3).

Pozwany A. S. obecnie mieszka w W.. Pracuje w restauracji typu kebab. Zarabia około 1 450 zł miesięcznie (vide: protokół rozprawy z dnia 14 grudnia 2017 roku).

Na terminie pierwszej rozprawy w dniu 14 grudnia 2017 roku Przewodnicząca nakłaniała strony do zawarcia ugody.

W toku postępowania strony doszły do porozumienia i zawarły ugodę na mocy której pozwany A. S. zobowiązał się do łożenia na rzecz małoletniej N. S. alimentów w kwocie po 550 zł miesięcznie płatnych do rąk B. S. do 15 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 1 grudnia 2017 roku.

Po odczytaniu ugody strony własnoręcznymi podpisami potwierdziły jej treść, oświadczając, że wyrażają zgodę na warunki zawartej ugody (vide: protokół rozprawy z 14 grudnia 2017 roku).

Zgodnie z treścią art. 10 k.p.c. w sprawach w których zawarcie ugody jest dopuszczalne sąd powinien w każdym stanie postępowania dążyć do ich ugodowego załatwienia. Stosownie do treści art. 223 § 1 k.p.c. Przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Osnowę ugody zawartej przed sądem wciąga się do protokołu rozprawy albo zamieszcza w odrębnym dokumencie stanowiącym część protokołu i stwierdza podpisami stron.

Ugoda sądowa ma dwoisty charakter, łączący elementy materialnoprawne i procesowe. Jest czynnością procesową dokonaną w formie przewidzianej prawem procesowym, które wiąże z tą czynnością zamierzony przez strony skutek w postaci wyłączenia dalszego postępowania sądowego co do istoty sporu i umorzenia postępowania (art. 223 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c.). Jednocześnie zawarte w treści ugody porozumienie co do istniejącego między stronami stosunku prawnego ma charakter zgodnego oświadczenia woli, a więc czynności prawnej zmierzającej do wywołania skutków w dziedzinie prawa materialnego. W tym zakresie zawarte przed sądem porozumienie jest ugodą w rozumieniu art. 917 k.c. (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2005 r., sygn. akt V CK 691/04, LEX nr 177225).

Ugoda może być uznana przez Sąd za niedopuszczalną tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Przedstawicielka ustawowa małoletniej wyraziła zgodę na zawarcie ugody na kwotę alimentów w wysokości po 500 zł miesięcznie, do czego zobowiązał się pozwany, również wyrażając zgodę na warunki ugody. Po odczytaniu ugody strony potwierdziły jej treść własnoręcznymi podpisami i nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń.

W ocenie Sądu zawarta w niniejszej sprawie ugoda nie jest sprzeczna z prawem ani nie zmierza do obejścia prawa. Kwota ustalonych alimentów nie prowadzi do niezgodnego z zasadami współżycia społecznego pokrzywdzenia czy też wzbogacenia małoletniej ani też nie przekracza możliwości finansowych pozwanego.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 355 § 1 w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie (punkt I postanowienia).

W punkcie II postanowienia odstąpiono od obciążania pozwanego kosztami postępowania.